

EEN SCHOOLPROJECT IN PAPUA NEW GUINEA

Banlo Bulletin 22 - maart 2023

Lik lik tok bilong Paul

(Pidgin voor "Praatje van Paul")

Laat ik deze aflevering van het Banlo-bulletin beginnen met een groepsfoto van de 38 nieuwe leerlingen.

Soms zegt een foto meer dan woorden, maar om te voorkomen dat je alleen maar opmerkt 'Zo, dat is een flinke groep!' of 'Wat een kleurrijk gezelschap!' voeg ik er enige woorden aan toe. De samenstelling van deze groep is als

volgt:

Leeftijd	Aantal	Leeftijd	Aantal
10 jaar	1	6 jaar	8
9 jaar	1	5 jaar	5
8 jaar	6	4 jaar	5
7 jaar	12	Totaal	38

Lik lik tok bilong Paul

Leeftijden en de daarbij behorende ontwikkeling lopen dus zeer uiteen en je kunt je voorstellen dat het iedere dag weer 'alle hens aan dek is' om iedereen zoveel als mogelijk op eigen niveau te laten werken. De eerste leerlingen komen al om zeven uur 's morgens vol verwachting naar school en tegen de tijd dat ik de voorbereidingen voor de volgende dag heb afgerond, is het 7 uur 's avonds. Nee, geenszins reden om te klagen over de werkdruk. Des te meer reden echter om dankbaar te zijn, dankbaar dat ik gezond ben en nog volop energie heb om enthousiast mijn werk te doen.

De 4- en 5-jarigen komen nog niet veel verder dan voorbereidende schrijfoefeningen, hebben nog de grootste moeite met legpuzzels van 6, 9 of 12 stukjes en vinden het heerlijk om met plastic blokken en figuren te spelen.

De middengroep kan inmiddels met de tot op heden geleerde klanken woordjes vormen en lezen als 'cat, mat, rat, tim, dad, rod, sit' en de oudste leerlingen lezen -zij het nog schoorvoetend- zinnnetjes als

'the cat and the rat ran on the mat' en

'sam and dad sit on the mat'.

Sommige oudste leerlingen hebben vorig jaar al schooltjes in de omgeving bezocht, maar hebben daar nagenoeg niets opgestoken, omdat leerkrachten niet op kwamen dagen. Gevolg: ouders hielden hun kinderen maar thuis. Triest hoor! En dus moest ik ook met hen weer van voren af aan beginnen.

Als ik de Head Teacher van Megiar Primary School (de missieschool waar mijn leerlingen hun onderwijs vervolgen) ontmoet, dan krijg ik telkenmale te horen dat mijn leerlingen aldaar tot de uitblinkers behoren. Natuurlijk is dat een leuk compliment aan mijn adres, maar het heeft wel tot gevolg dat ik word bestormd met aanmeldingen en dat de verwachtingen van ouders hooggespannen zijn.

Lik lik tok bilong Paul

En nu kom ik aan een gedeelte van dit Banlo-bulletin waar foto's mijn erkentelijkheid jegens de Stichting Onderwijs Steunfonds beter tot uitdrukking brengen dan een zee van woorden. Dankzij de financiële steun van deze Stichting zit een tweede groep van 18 leerlingen nu in een fantastisch mooi klaslokaal.

En niet alleen is er een prachtig klaslokaaltje verrezen, maar er is ook een magazijn gerealiseerd (onze slaapkamer is nu niet langer een bergplaats van educatieve materialen), een kantoortje een CEO ('chief executive officer') waardig en een winkeltje waarmee Mary de mensen in de omgeving van dienst is.

De drie timmerlui, Peter, Tobi en Donald, alle drie ouders van leerlingen, bleken ook de verkwasten en rollers te kunnen hanteren en tegels te kunnen leggen.

Donald

Lik lik tok bilong Paul

Peter

Tobi

Lik lik tok bilong Paul

Het klaslokaal

Het nieuwe klaslokaaltje dat twintig leerlingen kan herbergen, hebben we inmiddels in gebruik genomen.

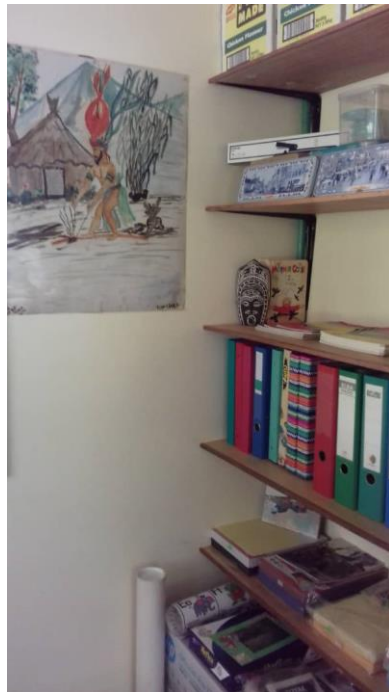
Lik lik tok bilong Paul

Het kantoor

Lik lik tok bilong Paul

Het magazijn

Lik lik tok bilong Paul

Ons winkeltje

Lik lik tok bilong Paul

Hulde dus aan de Stichting Onderwijs Steunfonds die dit alles mogelijk heeft gemaakt! En dankzij deze Stichting kunnen we dit jaar een volgend permanent klaslokaal (8x7 meter, geschikt voor 40 leerlingen) gaan bouwen. De meeste benodigde materialen zijn inmiddels gekocht en aangevoerd en binnenkort gaat de bouw een aanvang nemen.

*Een volgende lading
bouwmaterialen
arriveert uit Madang...*

Lik lik tok bilong Paul

Ik zal blij zijn als de dag aanbreekt waarop ik dat nieuwe klaslokaal kan gaan betrekken. In het huidige met bosmateriaal opgetrokken klaslokaal vertoont het met bladeren van de sagopalm gevormde dak forse lekkages en zakken de stoeltjes van de leerlingen op sommige plaatsen weg in de modderige ondergrond.

Voor nóg een permanent klaslokaal (eveneens 8x7 meter) gaan ouders een financieel beroep doen op politici, onder meer op de Governor van de Madang Province en op degene die dit gebied vertegenwoordigt in het nationale parlement. En dan kan St. Paul's School in the Banlo bush nog jarenlang een fraai thuis zijn voor leergierige kinderen aan het begin van hun onderwijsloopbaan.

Tot slot van dit Banlo-bulletin wil ik eenieder van jullie bedanken voor het nu al jarenlange meeleven met mijn schooltje. Ik vind dat nog steeds verbazingwekkend en ik ben er jullie zeer dankbaar voor. Moge het jullie goed blijven gaan en geniet volop van de ontluikende natuur in het voorjaar.

Paul & Mary

P.O. Box 473, Madang (Madang Prov.)

Papua New Guinea

E-mail: paulvan2015@gmail.com

Mobiel: +675 73411888 (voor WhatsAppers)

Lippus Tok

Door Jan Lippus

In tegenstelling tot de positieve berichten en opbeurende foto's in het Banlo Bulletin over het constructieve werk van Paul heb ik, vanuit de thuisbasis, deze keer niet zo'n goed nieuws te melden.

Van de in totaal 19 pakketten die we eind augustus, begin oktober en eind oktober van het vorige jaar hebben verstuurd, is er nog niet een bij Paul aangekomen. We weten dat de post, ook de brievenbuspost, naar PNG er enorm lang over doet voor het zijn bestemming bereikt, maar deze keer is het alarmerend.

Eind vorig jaar zijn we bij PostNL aan de bel gaan trekken. Dat is op zich al een tijdrovend proces, waarbij we te maken kregen met verschillende functionarissen, van chatbot 'Daan' tot de secretaresse van de directeur klantenservice.

Na toegezegde naspeuringen trok PostNL vorige week de conclusie dat alle pakketten als vermist moeten worden beschouwd. Het gevolg daarvan was dat de verzendkosten van alle pakketten zijn vergoed en dat wij, voor de geleden narigheid, via Bloompost een veelkleurig boeket rozen kregen thuisgestuurd.

Een mooi gebaar en fijn dat de kosten van de verzending zijn gedekt, maar het lek is nog niet ontdekt en Paul zit zonder de zo lang verwachte puzzels, speel- en leermateriaal.

PostNL heeft wel beloofd de vinger aan de pols te houden.

U kunt zich wellicht herinneren dat er vorig jaar vanaf december 2022 dus, 3x4 pakketten waren verstuurd, met 12 tegelijk in Madang arriveerden. We hopen dat dit wonder zich zal herhalen!

Lippus Tok

Paul zelf zit op dit vlak ook niet stil, want hij is bezig contact te leggen met PostPNG en de douane in Port Moresby, waar de zendingen uiteindelijk per vliegtuig moeten aankomen.

Inmiddels staan er weer 5 dozen klaar voor verzending, maar we wachten toch nog even tot er meer duidelijkheid is gekomen.

Maar lees en geniet nu maar van dit Banlo Bulletin!

Met vriendelijke groet, Truus en Jan Lippus

Projectinformatie

De stand van de bankrekening is nu € 1.488,22.

De kosten van pakketten van 10 kg zijn per 1 januari 2023 gestegen van € 68,30 naar € 77,00!

Inmiddels zijn er velen onder u die regelmatig de kas blijven spekken. Dat is steeds verheugend nieuws! En daar zijn we u dankbaar voor.

Contact met de administratie

Wij herhalen hieronder het bankrekeningnummer, waar u geheel vrijblijvend gebruik van kunt maken:

NL78 RABO 3634 8631 61 t.n.v. **Mevr. G.M. Lippus-van Hazebroek en Dhr. J.C. Lippus** o.v.v. **“Banlo Bush School”**.

Mocht u het Banlo Bulletin niet langer willen ontvangen, stuurt u dan even een email naar janlippus@gmail.com.

Pater Theo's toetje

Uit een schrijven van januari 1988:

Iedereen krijgt aan het begin van zijn of haar bestaan een naam mee, maar dat is hier erg onbelangrijk. Het is 100 x belangrijker in wat voor een relatie je staat met je stamgenoten en voor elke relatie bestaat een eigen uitdrukking, bijv. 'apange' = achter-achter-nicht van moeders kant of 'areé' = hetzelfde van vaders kant. Maar bij het dopen kan ik niet met 'broertje van' of 'zusje van' volstaan. Een of andere tante merkt dan wel op dat de baby 's morgens geboren is en dus noemen we het maar 'Yongamwan' (= die 's morgens geboren is) of ze vonden het zo'n schatje en mag het 'Malya' (= liefje) heten. Een keer zei de pa: 'Met zes kinderen heb ik er nu genoeg van. We noemen hem 'Lesewan' (= laatste)'. Maar op de gezinskaart blijkt dat pa zich niet aan de afspraak gehouden heeft. Klaarblijkelijk een vergissing geweest

Ook was er enige maanden geleden een baby en die moest met alle geweld 'Tristik' genoemd worden. Geen bezwaar, totdat ik merkte dat dit een verbastering is van 'Tersteeg'. Maar dit doen ze wel meer als teken van erkentelijkheid of misschien in de hoop en verwachting dat er een 'Father' (pater) uit mag groeien.

Ja, van namen gesproken een vlag die de lading moet dekken hoe dan ook...

